

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 21. oktober 2010 (25.10)
(OR. en)**

15302/10 (consolidated version)

**CO EUR-PREP 57
POLGEN 165
ECOFIN 649**

NOTE

fra:	Taskforce oprettet af Det Europæiske Råd på mødet i marts 2010
til:	Det Europæiske Råd
Vedr.:	Den endelige rapport fra taskforcen

Hermed følger til delegationerne den endelige rapport fra taskforcen som anmodet om af Det Europæiske Råd på møderne den 25.–26. marts og den 17. juni 2010.

Bilag:

Taskforcens endelige rapport til Det Europæiske Råd

1. DEL: RESUMÉ

Den finansielle krise og den seneste uro på statsgældsmarkederne har klart fremhævet udfordringerne i Den Europæiske Unions økonomiske styring.

For at tackle disse udfordringer er der brug for en grundlæggende ændring i den europæiske økonomiske styring svarende til den økonomiske og finansielle integration, der allerede er opnået med Den Monetære Union og det indre marked. Anbefalingerne i rapporten fra taskforcen omhandler den høje grad af indbyrdes afhængighed, især i euroområdet, samtidig med, at det nationale ansvar inden for finans- og økonomipolitikken bevares. Anbefalingerne bør gennemføres i fem overordnede retninger:

1. Mod større finanspolitisk disciplin

Den budgetovervågningsramme, der i øjeblikket findes, og som defineres i stabilitets- og vækstpakten (SVP), er stort set stadig gyldig. Den skal imidlertid anvendes bedre og mere konsekvent. Der er især brug for større fokus på gæld og finanspolitisk bæredygtighed for at forbedre overholdelsen og for at sikre, at de nationale finanspolitiske rammer afspejler EU's skattepolitiske regler.

Kriteriet om offentlig gæld skal afspejles bedre i budgetovervågningsmekanismen, ved at der ydes større opmærksomhed til samspillet mellem underskud og gæld. Derfor anbefaler taskforcen at gøre gældskriteriet i traktaten operationelt ved at definere en passende kvantitativ reference og anvende den effektivt - med behørig hensyntagen til alle de relevante faktorer - især som udløser under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

For at øge deres effektivitet i fremtiden bør der gradvis anvendes en bredere vifte af sanktioner og foranstaltninger, af både finansiell og omdømmemæssig/politisk karakter, inden for både det forebyggende og det korrigerende element i SVP, og det bør ske i en tidligere fase i budgetovervågningsprocessen. Der skal sikres retfærdighed, proportionalitet og ligebehandling medlemsstaterne imellem.

De anbefalede politiske og omdømmemæssige foranstaltninger går lige fra strengere indberetningskrav til ad hoc-rapportering til Det Europæiske Råd samt øget overvågning, senere efterfulgt af en offentlig rapport.

De anbefalede finansielle sanktioner går fra deponering af rentebærende beløb til bøder. De vil i første omgang udelukkende finde anvendelse på medlemsstater inden for euroområdet.

Håndhævelsesforanstaltningerne udvides hurtigst muligt og senest i forbindelse med næste flerårige finansielle ramme til alle medlemsstater¹ ved at gøre en række af EU's udgifter betinget af overholdelsen af SVP.

Der vil også med en højere grad af regelbaseret beslutningstagning blive skabt en mere effektiv efterlevelseshierarki. Derfor foreslås det at indføre en omvendt flertalsregel for vedtagelsen af håndhævelsesforanstaltninger. Det betyder i praksis, at Kommissionens henstillinger vedtages, medmindre et kvalificeret flertal af medlemsstater i Rådet stemmer imod inden for en given frist.

Et sæt vedtagne minimumskrav til de nationale finanspolitiske rammer skal opfyldes inden udgangen af 2013 og skal dække de vigtigste områder. Der bør desuden vedtages et sæt ikke-bindende standarder. Kommissionen og Rådet vurderer de nationale finanspolitiske rammer.

Taskforcen anbefaler også en række foranstaltninger for at styrke Eurostat og det europæiske statistiske system yderligere.

2. Bredere økonomisk overvågning: En ny overvågningsmekanisme

Den globale krise har vist, at overholdelse af stabilitets- og vækstpakten ikke er tilstrækkelig til at sikre en afbalanceret vækst i EU.

Taskforcen anbefaler derfor, at der indføres en ny mekanisme til makroøkonomisk overvågning, som understøttes af en ny retlig ramme ved siden af den budgetfokuserede SVP.

¹ Med undtagelse af Det Forenede Kongerige, jf. traktatens protokol 15.

Der gennemføres en årlig vurdering af risikoen for makroøkonomiske ubalancer og svagheder, hvor der anvendes en advarselsordning baseret på et begrænset antal indikatorer. I tilfælde af faktiske eller potentielle uforholdsmæssigt store ubalancer bør Kommissionen foretage en dybtgående analyse. I særligt alvorlige tilfælde bør Rådet iværksætte en procedure i forbindelse med "uforholdsmæssigt store ubalancer" med en frist for at træffe en række politiske foranstaltninger med henblik på at løse problemet. Medlemsstaterne i euroområdet kan i sidste ende risikere sanktioner i tilfælde af vedvarende manglende overholdelse.

3. Dybere og bredere samordning: det europæiske halvår

En af de første anbefalinger fra taskforcen med henblik på at styrke samordningen af politikker, det såkaldte europæiske halvår, er allerede vedtaget og gennemføres fra 1. januar 2011. Hvert forår bliver det muligt at foretage en samtidig vurdering af både de budgetforanstaltninger og de strukturreformer, der fremmer vækst og beskæftigelse. Det vil være med til at sikre, at der tages bedre hensyn til dimensionen EU/euroområdet, når landene udarbejder budgetter og reformprogrammer.

4. En robust ramme for krisestyring

Siden oprettelsen af taskforcen er den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet for euroområdet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme blevet etableret og de er nu fuldt operationelle og giver derfor gode muligheder for at tage de udfordringer op, der måtte komme i de næste tre år.

Taskforcen mener, at der på mellemlang sigt er brug for at etablere en troværdig kriseløsningsramme for euroområdet, der er i stand til at tackle alvorlig finansiell uro og undgå afsmitning. Den vil resolut skulle tackle den moralske hazard, der ligger i enhver førkrisekontekst. Der skal arbejdes videre med de præcise egenskaber og de operationelle midler i forbindelse med en sådan krisemekanisme.

5. Stærkere institutioner med henblik på en mere effektiv økonomisk styring

Stærkere institutioner både nationalt og på EU-niveau vil bidrage til at forbedre den økonomiske styring. På nationalt niveau anbefaler taskforcen brug eller etablering af offentlige instanser eller organer, der kan levere uafhængige analyser, vurderinger og prognoser vedrørende nationale finanspolitiske spørgsmål som et middel til at styrke den finanspolitiske styring og sikre bæredygtighed på lang sigt.

Disse anbefalinger er i overensstemmelse med det mandat, der blev givet af Det Europæiske Råd på mødet den 25.-26. marts 2010, og med interimrapporten fra formanden for Det Europæiske Råd til Det Europæiske Råd i juni og september. Gennemførelsen af taskforcens anbefalinger vil medføre en betydelig styrkelse af den økonomiske søjle i Den Økonomiske og Monetære Union. Den vil styrke tilliden og bidrage til bæredygtig vækst.

Det bliver nødvendigt at vedtage afledt ret på grundlag af Kommissionens forslag for at kunne gennemføre mange af disse anbefalinger. Taskforcen opfordrer alle parter til at vælge en fast track-tilgang for at sikre en effektiv gennemførelse af de nye tilsynsordninger hurtigst muligt.

2. DEL: RAPPORT

1. INDLEDNING

1. Taskforcen blev oprettet af Det Europæiske Råd på mødet den 25.-26. marts 2010 med mandat til inden årets udgang at forelægge de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målet om en forbedret kriseløsningsramme og bedre budgetdisciplin, idet den undersøger alle muligheder for at styrke den retlige ramme. Det Europæiske Råd gav den 17. juni 2010 sin tilslutning til de første retningslinjer fra taskforcen og så frem til dens endelige rapport i oktober i år.
2. Denne rapport opridser de vigtigste politikanbefalinger og konkrete forslag, som taskforcen er nået til enighed om, og foreslår, hvilke skridt der videre skal tages for at gennemføre dem. Den sigter mod at opnå et "kvantespring" med hensyn til mere effektiv økonomisk styring i EU og euroområdet, der skal opnås ved hjælp af fem hovedsøjler:
 - i) finanspolitisk disciplin, navnlig gennem en stærkere stabilitets- og vækstpagt
 - ii) bredere økonomisk overvågning, der omfatter makroøkonomiske ubalancer og konkurrenceevne
 - iii) dybere og bredere koordinering
 - iv) en robust ramme for krisestyring
 - v) stærkere institutioner samt mere effektiv og regelbaseret beslutningstagning.
3. Disse forslag sigter mod at afspejle de specifikke træk ved EU's økonomiske og monetære integration. Som den seneste krise tydeligt har vist, er den største udfordring at håndtere den ekstremt høje grad af indbyrdes afhængighed, især i euroområdet, og samtidig bevare det nationale ansvar inden for finanspolitik.
4. Det haster med en øget koordinering af de økonomiske politikker i Den Europæiske Union som helhed, og med henblik på en hurtig gennemførelse sigter alle taskforcens anbefalinger mod en maksimal udnyttelse af alle de muligheder, som EU's afledte ret kan bidrage med inden for Den Europæiske Unions gældende retlige ramme. Disse anbefalinger bør gennemføres så hurtigt som muligt.

2. POLITIKANBEFALINGER

2.1. Mod større finanspolitisk disciplin

5. Budgetovervågningsrammen er afgørende for at sikre finanspolitisk disciplin samt de offentlige financers bæredygtighed på mellemlang og lang sigt. Taskforcen anbefaler at styrke budgetovervågning og overholdelse af EU's budgetregler. Alle de elementer, der fremlægges i dette afsnit, sigter mod en bedre og mere konsekvent gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten (SVP) med henblik på at skabe et solidt grundlag for langsigtet finanspolitisk stabilitet i hele Den Europæiske Union.

2.1.1. Øget fokus på finanspolitisk bæredygtighed

6. Taskforcen anbefaler, at kriteriet om offentlig gæld afspejles bedre i budgetovervågningsmekanismen.
7. Denne anbefaling er i overensstemmelse med traktatens grundprincipper og SVP. I praksis har gennemførelsen af SVP dog indtil videre primært været fokuseret på underskudskriteriet. Taskforcen anbefaler, at offentlig gæld og finanspolitisk bæredygtighed fremover tillægges større betydning i budgetovervågningsrammen. En stor gældsbyrde hæmmer vækstperspektiver på mellemlang og lang sigt, øger risikoen for finanspolitisk ustabilitet og reducerer evnen til at gennemføre kontracykliske finanspolitikker, når behovet opstår. Reducering af gældsniveauer er også særlig vigtig i betragtning af de aldrende befolkninger og virkningen af de seneste bankredningspakker.
8. Der bør rettes større opmærksomhed mod samspillet mellem underskud og gæld, og det i SVP definerede gældskriterium bør gøres operationelt med henblik på effektiv anvendelse.
9. I den forebyggende del af SVP bør der kræves en hurtigere tilpasningslinje mod de mellemsigtede målsætninger (MTO) for medlemsstater, der oplever et gældsniveau på over 60 % af BNP eller udtalte risici med hensyn til overordnet gælds bæredygtighed.

10. I den korrigerende del af SVP anbefaler taskforcen, at det under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vurderes, hvorvidt budgetunderskuddet er i overensstemmelse med en konstant, betydelig og holdbar nedgang i gældskvoten. Såfremt gælden ikke går i en tilfredsstillende nedadgående retning, bør en nedbringelse af underskuddet ned under 3 % af BNP derfor ikke være tilstrækkelig til at opnå en ophævelse af underskudsproceduren. Ligeledes vil medlemsstater med gældskvoter på over 60 % af BNP og et underskud på under 3 % af BNP blive underlagt underskudsproceduren, medmindre nedgangen i gælden i en given forudgående periode betragtes som tilfredsstillende.
11. De præcise kvantitative kriterier, metoden og indfasningsbestemmelserne til vurdering af, hvorvidt gælden nedbringes i et tilfredsstillende tempo, skal defineres og fastsættes i den afledte ret og/eller i adfærdskodeksen. Dynamikken i den offentlige gæld bestemmes ikke udelukkende af budgetunderskuddet, og der vil derfor være behov for en vurdering, inden der iværksættes en underskudsprocedure på baggrund af gældskriteriet. Alle relevante faktorer bør tages i betragtning, jf. Kommissionens forslag, ved en vurdering af, om tempoet for nedbringelse af gælden er tilfredsstillende.
12. Der bør rettes særlig opmærksomhed mod virkningen af pensionsreformer i forbindelse med gennemførelsen af SVP på gæld og underskuddet, f.eks. i form af oprettelse af en obligatorisk anden søjle.

2.1.2. Styrket overholdelse

13. Den seneste økonomiske krise har tydeligt vist behovet for at øge troværdigheden og effektiviteten af EU's finanspolitiske regler ved hjælp af strengere håndhævelsesmekanismer, der skal styrke incitamenterne til at anvende EU-regler og -henstillinger samt forhindre uønskede budgetudviklinger i medlemsstaterne.

14. For at styrke incitamenternes effektivitet i fremtiden bør der gradvis anvendes en bredere vifte af sanktioner og foranstaltninger, af både finansiell og omdømmemæssig/politisk karakter, i både den forebyggende og den korrigerende del af SVP, og det på et tidligere tidspunkt i budgetovervågningsprocessen. Der bør sikres retfærdighed, proportionalitet og ligebehandling medlemsstaterne imellem. Taskforcen mener dog, at differentiering i timingen og graden af håndhævelse af SVP mellem medlemsstater i og uden for euroområdet er berettiget ved en højere grad af integration og indbyrdes forbindelser inden for euroområdet i sammenligning med EU som helhed.

15. Taskforcen anbefaler, at de eksisterende sanktioner i henhold til SVP suppleres med følgende foranstaltninger:

a) En udvidelse af spektrummet af disponible foranstaltninger for at sikre en strengere overholdelse

16. Indførelse af **nye omdømmemæssige og politiske foranstaltninger**, der bør indføres gradvis:

- Indførelse af anbefalinger og nye indberetningskrav i den forebyggende del af SVP i det tilfælde, hvor en medlemsstats tilpasningslinje vurderes til at være utilstrækkelig.
- Såfremt en medlemsstat ikke gennemfører en henstilling fra Rådet, forelægger Rådet og Eurogruppen en formel rapport for Det Europæiske Råd.
- Såfremt en medlemsstat er underlagt øget overvågning i henhold til SVP, foretages der også lokal kontrol ved en mission fra Europa-Kommissionen, og i samarbejde med ECB for euroområdets medlemsstater og dem, der deltager i ERM II. Efter disse missioner bør der følge en rapport, der udarbejdes af Kommissionen til Rådet, og som kan offentliggøres.

17. Der bør også indføres **nye finansielle håndhævelsesforanstaltninger** i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten.
18. Målsætningen på mellemlang sigt er, at alle medlemsstater skal omfattes af håndhævelsesmekanismen under behørig hensyntagen til den specifikke situation i Det Forenede Kongerige i forbindelse med protokol nr. 15 der er knyttet til traktaterne. En **tilgang i to faser**, og som starter med euroområdet, betragtes dog som en pragmatisk fremgangsmåde under hensyntagen til behovet for hurtigt at styrke SVP i euroområdet, der har en højere grad af integration:
- i) I **første fase** indføres der yderligere håndhævelsesforanstaltninger, f.eks. rentebærende deponeringer og ikke-rentebærende deponeringer samt bøder, **udelukkende for euroområdet** i henhold til artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
 - ii) I **anden fase** vil der hurtigst muligt skulle gennemføres styrkede håndhævelsesforanstaltninger for **alle EU-medlemsstater** [med undtagelse af Det Forenede Kongerige, jf. protokol nr. 15 der er knyttet til traktaterne, og senest i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme. Dette skal gøres ved at indføre konditionalitetsbestemmelser om overholdelse af SVP-kravene i de relevante forordninger om EU's udgifter. Anvendelsesområdet bør være så bredt som muligt, og udformningen skal sikre lige vilkår for og ligebehandling af medlemsstaterne (håndhævelsesforanstaltningerne bør for eksempel defineres som en procentdel af BNP). Håndhævelsesforanstaltninger bør i princippet gennemføres i samme etape som inden for euroområdet.

b) Gradvis indførelse af sanktioner for medlemsstater inden for euroområdet på et tidligere tidspunkt

19. I dette afsnit beskrives, hvad der bør gøres i første fase med hensyn til håndhævelsesforanstaltninger for euroområdet på grundlag af afledt ret, baseret på artikel 136. For lande uden for euroområdet finder der ingen procedureændringer sted i denne første fase.

20. Taskforcen anbefaler at indføre følgende foranstaltninger i den **forebyggende del af SVP**. Der udløses sanktioner, hvis en medlemsstat, selv med et underskud på under 3 %, afviger betydeligt fra den tilpasningslinje, der er fastsat i SVP, og ikke korrigerer denne afvigelse. Vurderingen af overholdelse i den forebyggende del baseres på ændringen i det strukturelle underskud. Dette omfatter en vurdering af udviklingen i udgifterne efter fradrag af diskretionære afgiftsjusteringer. Den specifikke metode og de specifikke parametre for denne vurdering defineres i den afledte ret og/eller adfærdskodeksen.
21. Proceduren for gennemførelse af denne foranstaltning vil bygge på følgende etaper:
- I tilfælde af en betydelig afvigelse fra tilpasningslinjen udsteder Kommissionen en tidlig advarsel. Rådet vil inden for en måned vedtage en henstilling med henblik på politikforanstaltninger, hvori der fastsættes en frist for at tackle afvigelsen på grundlag af en henstilling fra Kommissionen baseret på artikel 121, stk. 4, i traktaten.
 - Hvis den pågældende medlemsstat ikke træffer passende foranstaltninger inden for fem måneder, vedtager Rådet straks en henstilling, der påbyder den at gøre det, på grundlag af en henstilling fra Kommissionen på grundlag af artikel 121, stk. 4, i traktaten. Samtidig pålægges medlemsstaten i euroområdet at foretage en rentebærende deponering (efter reglen om omvendt flertal).
 - Hele processen skal ikke vare længere end seks måneder. Perioden på fem måneder reduceres til tre, hvis Kommissionen i sin henstilling til Rådet mener, at situationen er særligt alvorlig og berettiger til en hurtig indsats.
22. Taskforcen anbefaler at indføre følgende foranstaltninger i den **korrigerende del af SVP**:
- Hvis en medlemsstat, der allerede har skullet foretage en rentebærende deponering under den forebyggende del af SVP, underlægges underskudsproceduren, ændres den rentebærende deponering til en ikke-rentebærende deponering.

- Når en medlemsstat, der er underlagt underskudsproceduren, ikke har skullet foretage en rentebærende deponering under den forebyggende del, vedtager Rådet som hovedregel en henstilling, der fastsætter en frist for virkningsfulde foranstaltninger på grundlag af en henstilling fra Kommissionen. I tilfælde af særligt alvorlige policyforsømmelser vil Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen øjeblikkeligt kunne anvende sanktioner.
- Hvis Rådet på grundlag af artikel 126, stk. 8, i traktaten fastslår, at medlemsstaten ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud inden for den givne frist, vil der blive pålagt en bod, der skal træffes afgørelse om efter reglen om omvendt flertal.
- Hvis Rådet finder, at medlemsstaten fortsat undlader at efterkomme Rådets henstillinger (artikel 126, stk. 9, i traktaten), pålægges boden i overensstemmelse med eksisterende bestemmelser i SVP, herunder et variabelt element, der hænger sammen med underskuddets størrelse.
- Når situationen berettiger til det, kan etaperne under underskudsproceduren fremskyndes (f.eks. kan fristen for virkningsfulde foranstaltninger nedsættes til tre måneder i stedet for seks måneder).

23. Disse nye sanktioner og foranstaltninger med henblik på overholdelse af bestemmelserne kan ikke finde anvendelse med tilbagevirkende kraft. Der vil være brug for en overgangsfasen for nogle elementer i disse forslag.

c) beslutningsproceduren i forbindelse med disse nye finansielle håndhævelsesforanstaltninger bør sikre en øget automatik

24. Der bør vedtages en omvendt flertalsregel i forbindelse med den afledte ret for de foreslåede nye håndhævelsesforanstaltninger (dvs. rentebærende deponering i den forebyggende del af pagten, ikke-rentebærende deponering, når et land er underlagt underskudsproceduren, bod i tilfælde af manglende overholdelse). For den senere fase af sanktionen (dvs. forhøjet bod i tilfælde af vedvarende manglende overholdelse), der i øjeblikket er fastsat i traktaten, vil den sædvanlige flertalsregel i Rådet fortsat finde anvendelse.

25. Afgørelser om de nye håndhævelsesforanstaltninger bør bygge på henstillinger fra Kommissionen. Kommissionens henstillinger vedtages, medmindre et kvalificeret flertal af medlemsstater i Rådet stemmer imod inden for en given frist. De praktiske forhold i forbindelse med beslutningsprocessen bør defineres præcist i lovgivningsprocessen.
26. Dette vil øge automatikken i beslutningstagningen i forhold til budgetdisciplinen, øge Kommissionens rolle væsentligt og bidrage til troværdigheden af det regelbaserede system. Kommissionen vil vedtage alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den opfylder sine forpligtelser i fuld uafhængighed, og strengt gennemføre det, den har vedtaget.

2.1.3. Forbedring af de nationale finanspolitiske regler og rammer

27. Taskforcen har erkendt behovet for at styrke medlemsstaternes ejerskab af EU's finanspolitiske regler. At forstærke de nationale budgetrammer² og sikre overholdelse af EU's finanspolitiske regler er vigtigt for at styrke budgetdisciplinen og sikre overholdelse af SVP. Dette er særlig vigtigt, eftersom finanspolitiske afgørelser forbliver decentraliserede i ØMU'ens arkitektur.
28. En tostrengt tilgang anbefales. Et sæt vedtagne minimumskrav til de nationale rammer skal opfyldes. Alle nationale finanspolitiske rammer skal opfylde kravene på følgende områder senest i 2013: i) offentlige regnskabssystemer og statistikker ii) numeriske regler (iii) prognosesystemer iv) effektive mellemsigtede budgetrammer og v) passende dækning af generelle offentlige finanser.
29. Ud over disse minimumskrav bør der vedtages et sæt ikke-bindende supplerende standarder, der bl.a. dækker anvendelsen af topstyrede budgetprocesser, finanspolitiske regler og offentlige instansers rolle (f.eks. finansråd), der har til opgave at levere uafhængige analyser, vurderinger og prognoser i forbindelse med nationale finanspolitiske spørgsmål.

² En national finanspolitisk ramme er det sæt af elementer, der understøtter national finanspolitisk styring, dvs. de landespecifikke institutionelle, lovgivningsmæssige og regulerende rammer, der former udformningen og gennemførelsen af finanspolitikken på landeniveau.

30. For at øge deres troværdighed og sikre sammenhæng i medlemsstaterne vurderer Europa-Kommissionen og Rådet effektiviteten af nationale finanspolitiske rammer, når de vurderer stabilitets- og konvergensprogrammer og udsteder om nødvendigt henstillinger for at styrke dem.

2.1.4. Statistiske datas forbedrede kvalitet

31. Strengere overvågnings- og håndhævelsesmekanismer skal bygge på gennemsigtige, pålidelige og rettidige statistikker. Rådet har for nylig vedtaget en forordning om en styrkelse af Eurostats revisionsbeføjelser³. Men yderligere skridt, herunder yderligere at styrke det europæiske statistiske systems faglige uafhængighed samt Eurostats revisionsbeføjelser, bør overvejes. Sanktioner for gentagne statistiske problemer, som f.eks. manglende validering af data fra Eurostats side, bør også overvejes. Den bindende karakter af adfærdskodeksen for europæiske statistikker bør styrkes, og nogle af minimumsstandarderne bør fastlægges i en retsakt. Fuld gennemførelse af bestemmelserne i kodeksen skal fremskyndes, navnlig for at styrke mandaterne til dataindsamling og yderligere forbedre kvaliteten.

2.2. **Bredere økonomisk overvågning og udvidet koordinering**

2.2.1. En ny overvågningsmekanisme

32. Vedvarende og store makroøkonomiske ubalancer og forskelle i konkurrenceevne, navnlig blandt medlemsstaterne i euroområdet, øger EU's økonomiske sårbarhed og er en trussel mod den monetære unions tilfredsstillende funktion. Den globale krise har vist, at overholdelse af SVP ikke er nok. Udviklingen i forbruget, boligboblerne og akkumuleringen af ekstern og intern gæld i nogle medlemsstater har gjort krisens virkninger værre og har begrænset evnen til at handle. I betragtning af den høje grad af indbyrdes økonomisk og finansiel afhængighed, navnlig blandt medlemsstaterne i euroområdet, kan sådanne ubalancer skabe alvorlig afsmitning, der truer stabiliteten i EU's økonomi som helhed.

³ Rådets forordning (EU) 679/2010 af 26. juli 2010 for så vidt angår kvaliteten af de statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

33. Med hensyn til euroområdet er der brug for foranstaltninger til tackling af makroøkonomiske ubalancer og forskelle i konkurrenceevne i alle medlemsstater, men politikudfordringernes art, vigtighed og hastende karakter varierer betydeligt mellem de pågældende medlemsstater. I betragtning af sårbarheden og omfanget af den nødvendige tilpasning er behovet for politiktiltag særlig presserende i medlemsstater med vedvarende store underskud på de løbende poster og store tab af konkurrenceevne. I medlemsstater, der har akkumuleret store overskud på de løbende poster, bør politikkerne tage sigte på at identificere og gennemføre strukturreformer, der hjælper til at styrke deres nationale efterspørgsels- og vækstopotentiale.
34. Taskforcen anbefaler en øget makroøkonomisk overvågning med indførelsen af en ny mekanisme, der understøttes af en ny retlig ramme baseret på artikel 121 i TEUF sammen med SVP, der finder anvendelse på alle EU-medlemsstater og tager hensyn til euroområdets specifikke karakter. Gennemførelsen af denne mekanisme skal ske på en måde, der sikrer sammenhæng med overvågningen af finanspolitikkerne, vækstfremmende strukturreformer og makrofinansiell stabilitet og undgår dobbeltarbejde og overlapning.
35. Denne nye overvågningsramme bør bygge på en tostrengt tilgang:
- i) For det første en årlig vurdering af risikoen for makroøkonomiske ubalancer og sårbarheder i forbindelse med vurderingerne af medlemsstaternes nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer, herunder en advarselsordning, der bygger på en resultattavle, der omfatter et begrænset antal indikatorer og økonomiske analyser. Kommissionen skal foretage en dybtgående analyse af den pågældende medlemsstat, hvis advarselsordningen signalerer faktiske eller potentielt uforholdsmæssigt store ubalancer. Denne dybtgående analyse kan omfatte landeovervågningsmissioner, der gennemføres af Kommissionen i samarbejde med ECB for medlemsstater i euroområdet og ERM II-medlemsstater.
 - ii) For det andet en håndhævelsesramme, der omfatter en korrigerende fase, der skal styrke gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af skadelige makroøkonomiske ubalancer.

2.2.1.1. Indikatorer

36. Denne overvågningsmekanisme bør bygge på praktiske, enkle, målbare og disponible indikatorer. Resultattavlen med indikatorer og navnlig advarselstærskler bør differentieres for medlemsstater i og uden for euroområdet for at tage hensyn til særlige træk ved den monetære union og afspejle relevante økonomiske omstændigheder. Kommissionen vil udarbejde en liste over indikatorer, der skal godkendes af Rådet og ajourføres, hvis det findes passende.

2.2.1.2. Håndhævelse

37. Hvis en medlemsstats økonomiske politikker ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, eller der er risiko for at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, kan Kommissionen rette en tidlig advarsel direkte til den pågældende medlemsstat. I tilfælde af særligt alvorlige ubalancer bør Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslå, at medlemsstaten betragtes som havende uforholdsmæssigt store ubalancer. Dette vil udløse "den korrigerende del" af mekanismen baseret på artikel 121, stk. 4. Rådet bør stile en række politikanbefalinger om at korrigere ubalancerne til den pågældende medlemsstat på grundlag af henstillinger fra Kommissionen. I det omfang Rådets henstillinger omhandler finanspolitikker, skal de være i overensstemmelse med henstillingerne under SVP. Uden at det berører ØkofinRådets overordnede, koordinerende rolle, kan Rådet i sammensætningerne konkurrenceevne og EPSCO med fordel inddrages, hvis henstillingerne omfatter spørgsmål, der hører under deres kompetence.
38. Den pågældende medlemsstat bør være forpligtet til regelmæssigt at aflægge rapport om de fremskridt, der gøres med hensyn til gennemførelsen. Desuden bør Kommissionen overvåge gennemførelsen af henstillingerne, herunder gennem overvågningsmissioner, når det er hensigtsmæssigt, inden for rammerne af proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer, i samarbejde med ECB for medlemsstater i euroområdet og ERM II-medlemsstater. Hvis henstillingerne ikke gennemføres, vil missionernes konklusioner blive offentliggjort, og derefter vil der følge en rapport til Det Europæiske Råd.

39. For medlemsstater i euroområdet bør håndhævelsesmekanismen i sidste instans føre til sanktioner i tilfælde af gentagen manglende overholdelse af Rådets henstillinger. Da der på dette område kan være lange tidsintervaller mellem vedtagelsen af korrigerende foranstaltninger og den faktiske fjernelse af ubalancerne, idet der ikke nødvendigvis er en direkte årsagssammenhæng, bør Rådets vurdering fokusere på en effektiv gennemførelse af de anbefalede tiltag.
40. Rådets afgørelser vedrørende sanktioner baseret på artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vil kun blive vedtaget af medlemsstaterne i euroområdet. Stemmeafgivningen fra det medlem af Rådet, der repræsenterer den medlemsstat, der er berørt af afgørelserne, tages ikke i betragtning.
41. Den samme beslutningsproces, der er foreslået ovenfor for den nye sanktionsordning under SVP, bør også finde anvendelse på alle nye håndhævelsesforanstaltninger for den makroøkonomiske overvågningsmekanisme.

2.2.2. Udvidet og bredere koordinering - "det europæiske halvår"

42. På baggrund af de tidligere anbefalinger fra taskforcen har en styrket cyklus af politisk koordinering, det såkaldte "europæiske halvår", allerede opnået tilslutning fra Det Europæiske Råd og er vedtaget af Rådet. Den vil blive gennemført pr. 1. januar 2011.
43. Denne cyklus af styrket forudgående koordinering vil i tråd med Europa 2020-strategien omfatte alle elementer af økonomisk overvågning, herunder politikker, der skal sikre budgetdisciplin og makroøkonomisk stabilitet og fremme vækst. Eksisterende processer – f.eks. under SVP og de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker – vil blive gjort tidsmæssigt sammenfaldende, men forbliver adskilte juridisk set. Medlemsstaterne fremsender deres stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer på samme tidspunkt i foråret, og Europa-Kommissionen vurderer dem samtidig.

44. Denne indledende drøftelse på EU-plan vil være med til at sikre, at der tages bedre hensyn til dimensionen EU/euroområdet, når landene udarbejder budgetter og reformprogrammer, og vil derfor bidrage til en højere grad af politisk koordination blandt medlemsstaterne. For at sikre, at spørgsmål vedrørende makrofinansiel stabilitet også tages op til overvejelse sideløbende med makroøkonomiske politikker og finans- og strukturpolitikker, bør der tages hensyn til de relevante kommunikationer fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (såsom advarsler og henstillinger).
45. For yderligere at styrke nationalt ejerskab til de henstillinger, der fremsættes under "det europæiske halvår", forventes regeringerne at medtage politikanbefalinger fra Rådet og/eller Kommissionen, når de forelægger budgetforslag for det nationale parlament, ledsaget af en forklaring om, hvordan disse er blevet indarbejdet.

2.3. Hen imod en robust ramme for krisestyring

46. Den græske krise har vist, at der er behov for en mere robust ramme for krisestyring. De seneste hændelser har vist, at den finansielle uro i en medlemsstat hurtigt kan true den makrofinansielle stabilitet i EU som helhed gennem forskellige afsmitningskanaler. Dette gælder navnlig for euroområdet, hvor økonomierne og især de finansielle sektorer er tæt forbundne, og hvor der har manglet krisestyringsfaciliteter.
47. Siden oprettelsen af taskforcen er den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet for medlemsstater i euroområdet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme blevet etableret, og de er nu fuldt operationelle og giver derfor gode muligheder for at tage de udfordringer op, der måtte komme i de næste tre år. De supplerer betalingsbalancebistanden til medlemsstater uden for euroområdet (baseret på artikel 143 i traktaten).
48. Taskforcen mener, at der på mellemlang sigt er brug for at etablere en troværdig kriseløsningsramme for euroområdet, der er i stand til at tackle alvorlig finansiell uro og undgå afsmitning. Den vil resolut skulle tackle den moralske hasard, der ligger i enhver førkriseordning. Den bør blandt andet styrke incitamenterne for medlemsstater til at arbejde for sunde finanspolitikker og overordnede makroøkonomiske politikker og for finansielle markedsdeltagere til at låne ansvarligt, samtidig med at de beføjelser og den uafhængighed, som Det Europæiske System af Centralbanker har, respekteres.
49. En sådan ny mekanisme skal medvirke til at forebygge finansiell ustabilitet i euroområdet, hvis der ikke er nogen realistisk udsigt til fortsat adgang til markedsfinansiering. Spørgsmål, der skal tackles med henblik på en sådan ny, fremtidig, permanent mekanisme, kan omfatte den private sektors rolle, IMF's rolle og de meget strenge betingelser, som sådanne programmer skal fungere under.
50. Der skal arbejdes videre med de præcise egenskaber og de operationelle midler i forbindelse med en sådan krisemekanisme, herunder EU's, euroområdets og euroområdets medlemsstaters respektive roller og ansvar. Taskforcen noterer sig, at Kommissionen agter snarest muligt at forelægge en vurdering af, hvordan de forskellige mekanismer, der er indført, fungerer.

2.4. Stærkere institutioner med henblik på en mere effektiv økonomisk styring

51. Taskforcen har identificeret og drøftet huller i de nuværende rammer for økonomisk styring. Der bør derfor ske en forbedring af den økonomiske styring i betragtning af økonomiernes store indbyrdes afhængighed inden for Den Europæiske Union og navnlig inden for euroområdet.
52. Mange spørgsmål vedrørende mere effektiv økonomisk styring er en integrerende del af de andre områder, der behandles i denne rapport - stærkere SVP, bredere økonomisk overvågning, stærkere koordinering og nationale finanspolitiske rammer. Men der er specifikke spørgsmål, der kræver særlig opmærksomhed for at styrke både centrale og nationale finanspolitiske institutioner og oprette et system med indbyggede incitamenter til finanspolitisk disciplin på alle niveauer.
53. På nationalt niveau anbefaler taskforcen brug eller etablering af offentlige institutioner eller organer, der kan levere uafhængige analyser, vurderinger og prognoser vedrørende nationale finanspolitiske spørgsmål som et middel til at styrke den finanspolitiske styring og sikre bæredygtighed på lang sigt (jf. punkt 2.1.3 ovenfor).
54. En styrkelse af Europa-Kommissionens rolle og uafhængighed for så vidt angår finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning er afgørende for den nye rammes troværdighed. Taskforcen ser med tilfredshed på Kommissionens meddelelse om, at der klart skal skelnes mellem den analyse og vurdering, der udføres med referat til kommissæren for økonomiske og monetære anliggender, og kollegiets beslutningstagning vedrørende policyforslag til Rådet. Den rolle, som Rådet og Eurogruppen spiller i forbindelse med gennemførelsen af den nye ramme for overvågning og politisk koordinering i henholdsvis EU og euroområdet vil være af afgørende betydning.

3. KONKLUSION

55. Det Europæiske Råds tilslutning til anbefalingerne i denne rapport vil bidrage til en styrkelse af den økonomiske styring i EU og euroområdet, og de kan gennemføres inden for de eksisterende traktater. Gennemførelsen af dem vil tilføre den nødvendige fremdrift hen imod en uddybning af hhv. den økonomiske og den monetære union.

56. Det bliver nødvendigt at vedtage afledt ret for at kunne gennemføre mange af disse anbefalinger. Taskforcen opfordrer alle parter til at vælge en fast track-tilgang for at sikre en effektiv gennemførelse af de nye tilsynsordninger hurtigst muligt.
57. Oprettelsen af en kriseløsningsramme kræver yderligere arbejde. Da den kan indebære et behov for traktatændringer, afhængig af dens særlige karakteristika, hører dette spørgsmål under Det Europæiske Råd. Det Europæiske Råd kan desuden behandle andre åbne spørgsmål, som f.eks. suspension af stemmeret.
-

BILAG

Taskforcens sammensætning

Mødedatoer

Bidrag fra Europa-Kommissionen, medlemsstater og ECB

TASKFORCENS SAMMENSÆTNING - Liste over medlemmer

FORMAND FOR TASKFORCEN	Herman Van Rompuy,
EUROPA-KOMMISSIONEN	Olli Rehn
DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK	Jean-Claude Trichet *
EUROGRUPPEN	Jean-Claude Juncker
ØSTRIG	Josef Pröll
BELGIEN	Didier Reynders
BULGARIEN	Simeon Djankov
CYPERN	Charilaos Stavrakis
DEN TJEKKISKE REPUBLIK	Eduard Janota Miroslav Kalousek
DANMARK	Claus Hjort Frederiksen
IRLAND	Brian Lenihan
ESTLAND	Aare Järvan Jürgen Ligi
FINLAND	Jyrki Katainen
FRANKRIG	Christine Lagarde
TYSKLAND	Wolfgang Schäuble
GRÆKENLAND	Georgios Papaconstantinou
UNGARN	Péter Oszkó György Matolcsy

ITALIEN	Giulio Tremonti
LETLAND	Mārtiņš Bičevskis Einars Repse
LITAUEN	Ingrida Šimonyté
LUXEMBOURG	Luc Frieden
MALTA	Tonio Fenech
NEDERLANDENE	Jan Kees De Jager
POLEN	Jan Vincent-Rostowski
PORTUGAL	Fernando Teixeira Dos Santos
RUMÆNIEN	Sebastian Vladescu Gheorghe Ialomitianu
SPANIEN	Elena Salgado
SLOVAKIET	Jan Počiatek Ivan Mikloš
SLOVENIEN	Mitja Gaspari Franc Križanič
SVERIGE	Anders Borg
DET FORENEDE KONGERIGE	George Osborne

(*) Formanden for ECB tilslutter sig ikke samtlige elementer i denne rapport.

Datoer for taskforcens møder

TASKFORCE

21. maj 2010
7. juni 2010
12. juli 2010
6. september 2010
27. september 2010
18. oktober 2010

TASKFORCENS SHERPAUDVALG

1. juni 2010
23. juni 2010
5. juli 2010
30. august 2010
21. september 2010
5. oktober 2010
12. oktober 2010

Bidrag fra medlemsstater og institutioner

Medlem	Dato for forelæggelse
ØSTRIG	31.5.2010
BULGARIEN	1.6.2010
CYPERN	11.10.2010
DANMARK	27.8.2010
ESTLAND	5.7.2010
FINLAND	2.6.2010
FRANKRIG	22.7.2010
TYSKLAND	20.5.2010; 22.7.2010; 23.9.2010
ITALIEN	5.7.2010
LUXEMBOURG	10.6.2010
NEDERLANDENE	29.5.2010
POLEN	31.5.2010
RUMÆNIEN	1.6.2010
SLOVAKIET	2.6.2010
SLOVENIEN	2.6 og 7.7.2010
SVERIGE	3.6.2010
DET FORENEDE KONGERIGE	9.7.2010
ECB	10.6.2010
Europa-Kommissionen	17., 18., 29., 30.6.2010